

Dėl blogos ekonominės padėties Lietuva susiduria su protų nutekėjimo problema

Savo šeimos tarybinių laikų bute Robertas Yla rengiasi atsisveikinti. Jo lagaminas pilnas dovanų, tačiau nuotaika niūri ir slogi. Jo mama vos sulaiko ašaras. Gimtinėje jis lankėsi trumpai. Pastaruosius 10 metų jo, žmonos ir vaikų namai yra Dubline, Airijoje.

Negalėjau įsivaizduoti, kad liksiu Lietuvoje, dirbsiu dykai ir išlaikysiu šeimą. Paprastai *pampersai* ir viskas, sauskelnės ir visas maistas kūdikiams čia labai brangus.

2010 m. pasiektas emigracijos rekordas – emigravo 80 000 lietuvių. 2011 m. iš šalies išvyko dar 54 300. Atrodo, nedaug, tačiau tai siekė 1,5 % viso gyventojų skaičiaus, o 60 % išvykstančių buvo 15–34 metų amžiaus. Lietuvos ekonomika buvo lėta kaip užšalusi Neris sostinėje Vilniuje. 2009 m. BVP sumažėjo visais 15 %. Praėjusiais metais nedarbas viršijo 17 %. Tačiau optimistiškai nusiteikęs ministras pirmininkas sako, kad vykdoma daug projektų, kuriais siekiama išsilavinusių lietuvių pritraukti namo. Pavyzdžiui, Londono lietuvių draugija padeda žmonėms grįžti atgal dirbti Lietuvoje, nes jie turi gerą išsilavinimą, geros darbo pasaulinio lygio įmonėse patirties, ir jie grįžta ir atsiveža tai, kas Lietuvai vystantis labai reikalinga.

Tačiau per paprastą apklausą netoliese esančioje kavinėje buvo išreikšta įvairių nuomonių:

„Turiu didelių tikslų ir nematau, kaip galėčiau juos pasiekti čia.“

Kitos nuomonės buvo ne tokios pesimistiškos:

„Myliu savo šalį ir nemanau, kad kitose šalyse gyvenimas geresnis negu Lietuvoje.“

Emigracija turi ir teigiamų pusių: geresnė kvalifikacija, svarbi tarptautinė patirtis. Lietuviai iš užsienio savo šeimoms namuose 2010 m. atsiuntė daugiau kaip 1,5 mlrd. dolerių. Tačiau neišeina pamiršti ir blogųjų pusių. Paskutiniai ekonominiai duomenys gana geri. Lietuvos perspektyvos daug žadančios. Tačiau praeis gana daug laiko, kol šalis visiškai atsigaus. O Robertas ir dešimtys tūkstančių protingiausių ir geriausių Lietuvos gyventojų tiesiog nepasirengę laukti.